

[Harald Nielsen.]

man opretholder bevogtninger ved jernbaneoverskæringer som dem, jeg her har nævnt. Og hvis der ikke findes en fornuftig begrundelse derfor — og jeg kan vanskeligt tænke mig, hvori denne skulle bestå — må vi jo se at få fejlen rettet, d. v. s. få nedlagt bevogtningen eller eventuelt få indrettet blinkfyrrer eller andet i stedet.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I anledning af det ærede medlem hr. Harald Niensens spørgsmål skal jeg oplyse, at i „Politireglement for Statsbanerne“ og det dertil svarende „Ordensreglement for Privatbanerne“ er fastsat politimæssige bestemmelser for jernbanernes skæring med veje.

Alle overkørsler for offentlige og private veje, der er åbne for almindelig færdsel, skal i henhold til disse reglementer være bevogtet på baner, hvor kørehastigheden er større end 75 km i timen. Dette er tilfældet på alle landets hovedbaner og vigtigere banestrækninger; men også på baner med kørehastigheder under 75 km i timen er der i mange tilfælde ad lovmæssig vej gennem den vedrørende banens anlæg nedsatte besigtigelses- og ekspropriationskommission pålagt jernbanen bevogtningspligt ved overkørsler af førnævnte art.

Ministeren for offentlige arbejder er imidlertid i henhold til lov nr. 28 af 1. februar 1930, den såkaldte vejkrydslov, bemyndiget til at tillade, at bevogtningen ved overkørsler for offentlige veje og private veje, der er åbne for almindelig færdsel, ophæves på betingelse af, at der af jernbanen tilvejebringes fornødne udsigtsbælter, etableres lyssignal eller træffes videregående foranstaltninger.

Ved rigsdagens behandling af forslaget til nævnte lov blev det af den daværende trafikminister stærkt betonet, at nedlæggelse af bevogtning kun ville ske ved sidebaner med strækningshastighed indtil 75 km i timen. Man har derfor ment kun at kunne anvende denne lovbestemmelse for baner af nævnte kategori, hvor man til gengæld i udstrakt grad har gjort brug af denne bestemmelse, og ikke mindst i det sidste års tid er der sket meget på dette område på banelinjer, hvor der køres med en hastighed af under 75 km i timen. Men

efter den rivende udvikling, der har fundet sted inden for signal- og sikringsteknikken, hvorefter man anser automatiske signal- og bomanlæg med de deri indgående kontrolls mod toget for en bedre sikring end de manuelt betjente bomanlæg, har vi i ministeriet udarbejdet et ændringsforslag til krydsningsloven, som tager sigte på, at de automatiske sikringsforanstaltninger også kan tages i brug på banestrækninger, hvor togene kører over 75 km i timen, altså på hovedbanelinjer og lignende strækninger; og som tingets formand meddelte ved dette mødes indledning, har jeg i dag skriftligt fremsat dette lovforslag.

Jeg vil gerne tilføje, at når dette forslag fremkommer på nuværende tidspunkt, har det ingen forbindelse med spørgsmålet i dag, det er en tilfældighed, at det falder sammen. Jeg tror, man vil forstå, at vi ikke kunne have nået at udarbejde et forslag af denne karakter, som der skulle forhandles om mellem justitsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder, på de dage, der er gået, siden spørgsmålet blev stillet. Der vil altså blive mulighed for i fremtiden at råde bod på de forhold, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen har fremdraget her i dag.

Harald Nielsen: Jeg takker den højtærede minister for det svar, han har givet mig, og jeg skal naturligvis nok lade være at tage æren for, at der nu sker en ændring på dette område — det være langt fra mig. Jeg forstår af ministerens fremstilling, at vanskelighederne har ligget i selve lovgivningen, og at der nu vil ske en ændring, og det er jeg meget tilfreds med.

Jeg må måske have lov til at stille et lille tillægsspørgsmål i relation hertil. Man vil jo efter dette, forstår jeg, i højere grad gå over til at anvende blinklys, og jeg vil da gerne spørge den højtærede minister, om han ikke samtidig vil overveje en ændring med hensyn til disse blinkfyrrer. Der er den svaghed ved dem, at man ikke, når man kommer kørende imod dem, kan se, om de er i orden. Kunne det ikke ordnes således, at de lyser grønt, når man må køre igennem, og rødt, når man ikke må køre igennem? Så vidste man, at de var i orden. I Sverige har man den ordning, at de blinker hele tiden, så ved man, at de er i orden. De